

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 06-123084
Dato : 19. december 2006

Til

Folketinget – Det Politisk – Økonomiske Udvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr.4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 og 12 af 16. oktober
2006.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 4:

Hvilke konkrete hensyn i persondatalovens § 30, stk. 2, talte imod at orientere Henriette Kjær om sagen, jf. svaret på spm. 107 (2005-06)?

Svar:

SKAT har oplyst følgende:

”Det fremgår af persondatalovens § 30, stk. 2, at den dataansvarlige kan undlade at opfylde oplysningspligten, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne - som nævnt i § 29, stk. 1, - findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, herunder navnlig til 1) statens sikkerhed, 2) forsvaret, 3) den offentlige sikkerhed, 4) forebyggelse, efterforskning ... 5) væsentlige økonomiske eller finansielle interesser ..., og 6) kontrol-, tilsyns- eller reguleringsopgaver ... på de i nr. 3-5 nævnte områder.

Bestemmelsen indeholder ikke en udtømmende opregning af offentlige interesser, der kan begrunde undtagelse fra oplysningspligten. Det hensyn til offentlige interesser, der i det foreliggende tilfælde har begrundet undtagelsen, er således ikke omfattet af de eksempler, der er angivet.

Der er tale om et helt særligt hensyn til Statsministeriets virksomhed vedrørende regeringens sammensætning og forretningernes fordeling mellem ministrene, som ikke er omtalt hverken i forarbejderne til loven eller i praksis. Vurderingen af, hvorvidt dette hensyn til offentlige interesser er omfattet af loven, må derfor nødvendigvis bero på et mindre sikkert grundlag. Den daværende Told- og Skat-testyrelse fandt imidlertid som oplyst i svaret på udvalgets spørgsmål 107 (2005/06), at undtagelsesbestemmelsen efter en konkret vurdering og afvejning af de modstående interesser kunne bringes i anvendelse.”

Spørgsmål 5:

Det fremgår af svaret på spm. 107 (2005-06), at personoplysningerne om Henriette Kjær og hendes samlever blev videregivet til Statsministeriet ”ud fra en vurdering af, at det ville være nødvendigt og af væsentlig betydning for Statsministeriets virksomhed at være bekendt med de pågældende oplysninger”, men hvad var begrundelsen for, at Henriette Kjær ikke kunne blive orienteret samtidigt eller umiddelbart efterfølgende om udleveringen af oplysningerne?

Svar:

Jeg henviser til svaret på spørgsmål 4

Spørgsmål 6:

Det fremgår af svaret på spm. 108 (2005-06), at Datatilsynet ikke er gået ind i sagen vedrørende Henriette Kjær fordi Tilsynet ikke havde modtaget en klage fra Henriette Kjær eller dennes samlever. Hvordan skulle Henriette Kjær have klaget over registreringen af oplysninger om hende, når hun ikke blev orienteret om at registreringen foregik samt at oplysningerne blev udleveret til Statsministeriet?

Svar:

Som det fremgår af Datatilsynets udtalelse vedrørende spm. 108, kan enhver registreret efter persondatalovens § 58, indgive en anmodning til Datatilsynet om beskyttelse af sine rettigheder efter loven.

Det er korrekt, at Henriette Kjær på tidspunktet for registreringen og videregivelsen af oplysningerne ikke havde mulighed for at klage, da hun ikke blev orienteret af den daværende Told- og Skattestyrelse.

Det Politisk-Økonomiske Udvalg har imidlertid gennem det seneste års tid stillet en lang række spørgsmål om sagen, ligesom der er stillet § 20 spørgsmål. Alle svarene på disse spørgsmål er blevet offentliggjort på Folketingets hjemmeside, og Henriette Kjær og hendes samlever har således efterfølgende haft mulighed for at klage både til den dataansvarlige (SKAT), jf. persondatalovens § 35, og til Datatilsynet, jf. den omtalte bestemmelse i lovens § 58.

Spørgsmål 7:

Det fremgår af svaret på spm. 108 (2005-06), at Datatilsynet normalt ikke går ”ind i en sag om behandling af oplysninger om en enkelt eller få personer uden en henvendelse fra den eller de pågældende”. I hvilken henseende er den konkrete sag om Henriette Kjær at betragte som en normal sag?

Svar:

Da spørgsmålet vedrører en uddybning af Datatilsynets udtalelse om spørgsmål 108 (2005/06), har SKAT anmodet tilsynet om en supplerende udtalelse. Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage med et svar.

Spørgsmål 8:

Det fremgår af svaret på spm. 108 (2005-06), at Datatilsynet ikke har ”fundet grundlag for af egen drift at tage den omtalte sag op til behandling”. Hvilke overvejelser og hvilket grundlag har ligget til grund for denne beslutning?

Svar:

Da spørgsmålet vedrører en uddybning af Datatilsynets udtalelse om spørgsmål 108 (2005/06), har SKAT anmodet tilsynet om en supplerende udtalelse. Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage med et svar.

Spørgsmål 9:

Vil regeringen sikre, at Datatilsynet får alle de ”nærmere oplysninger”, der er nødvendig for Datatilsynets vurdering af om persondataloven er overholdt i sagen om indsamling af oplysninger vedrørende Henriette Kjær og hendes samlever, jf. Datatilsynets udtalelse af 20. september 2006 (jf. svar på spm. 108, 2005-06)?

Svar:

SKAT har tilkendegivet over for Datatilsynet, at SKAT vil sende alle relevante oplysninger til tilsynet, som tilsynet måtte anmode om.

Spørgsmål 10:

Er det korrekt, at SKAT arbejder med et sæt retningslinjer, hvor man ikke har nogen ide om, i hvilket omfang disse retningslinjer bliver fulgt, jf. svar på spm. 109 (2005-06)? I givet fald mener ministeren så ikke, at der er behov for at inddrage Rigsrevisionen i en gennemgang af SKATs forretningsgange på dette område, så man sikrer at retningslinjerne om ledelsesmæssig opfølgning på vigtige og eller principielle sager rent faktisk bliver efterlevet i organisationen?

Svar:

Indledningsvis skal jeg anføre, at der ikke ses at være belæg for at antage, at retningslinjerne for ledelsesmæssig opfølgning på vigtige og /eller principielle sager ikke er blevet fulgt.

Det er rigtigt, som anført i svaret på spørgsmål 69 (2005-06), at SKAT ikke har ført statistik over, hvilke og hvor mange sager der er behandlet efter retningslinjerne for ledelsesmæssig opfølgning, og som nævnt i svaret på spørgsmål 109 (2005-06), er det heller ikke muligt at komme med et nogenlunde præcist skøn over antallet af sager. Retningslinjerne er alene en præcisering af den fremgangsmåde, der i praksis er gældende i SKAT, hvorefter den enkelte medarbejder giver underretning opad i systemet, når den pågældende bliver bekendt med sager, der må anses for at være vigtige og/eller principielle.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at de tidligere retningslinjer fra 12. juni 1996 er blevet erstattet af nye retningslinjer for "early warning" i SKAT, jf. vedlagte orientering, som jeg har sendt til Folketingets Skatteudvalg. De nye retningslinjer, der gælder for hele ministeriets område, er udarbejdet som opfølgning på skattefradrags-sagskommissionens rapport og skal sikre, at der knyttes særlig opmærksomhed til disse sager. Efter de nye retningslinjer skal der oprettes en særlig early warningsag, og det vil derfor fremover være muligt at opgøre antallet af disse sager.

Der er derfor efter min opfattelse ikke behov for at inddrage Rigsrevisionen i en gennemgang af SKATs forretningsgange på dette område.

Spørgsmål 11:

Vil ministeren bede SKAT foretage en manuel gennemgang af sager indenfor det seneste år, som falder inden for de eksplicite sagsområder, som er nævnt på side 4-5 i retningslinjerne for ledelsesmæssig opfølgning på vigtige og/eller principielle sager og oplyse antallet af sager og karakteren af disse? Det fremgår af side 4 i retningslinjerne, at et af sagsområderne for eksempel er sager, der involverer Folketings- og kommunalpolitikere.

Svar:

For at finde de i spørgsmålet nævnte sager skal der ske gennemgang af et meget stort antal sager, idet det ikke nødvendigvis fremgår af journaloversigter m.v., hvad sagerne drejer sig om. En sådan gennemgang vil være meget ressourcekrævende, og jeg finder derfor ikke, at den i spørgsmålet nævnte gennemgang skal iværksættes.

Dette skal også ses på baggrund af, at det nye early warning system er opbygget således, at det fremover vil være muligt umiddelbart at finde sådanne sager, jf. mit svar på spørgsmål 10.

Spørgsmål 12:

I sager, der kræver ledelsesmæssig opfølgning, er der i hvert enkelt tilfælde, hvor der rent faktisk er videregivet oplysninger til ”chefer på højere niveauer, direktionen og eventuelt ministeren” (jf. svar på spm. 69, 2005-06), truffet en ledelsesmæssig beslutning om videregivelse – er det så ikke muligt at finde tal for, hvor mange gange, der er truffet og effektueret en sådan beslutning?

Svar:

Jeg henviser til svaret på spørgsmål 11.